

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.805/2015/8.

A tanács tagjai: . Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró
Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Muszka Sándor ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(Miskolc, Kandia utca 12-14.)

Az alperes képviselője: dr. Tarcsi Csaba jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási adóhatározat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 41. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. szeptember 17-én kelt 8.K.27.219/2013/39. számú jogerős ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.219/2013/39. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra mindösszesen 2.994.800 (azaz kettőmillió-kilencszázkilencvennégyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2009. december hónapra és 2010. január-november hónapokra általános forgalmi adó (áfa) adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a - megismételt eljárásban meghozott - 2014. augusztus 29. napján kelt határozatával a felperest 8.584.000 Ft adókülönbözet, 4.292.000 Ft adóbírság és 2.749.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [2] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2014. december 12. napján kelt határozatával a 1964545273 számú elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Az elsőfokú hatóság a felperesnél 2010. december hónapra is végzett áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést, amelynek eredményeként a 2013. február 6. napján kelt határozatával a felperes terhére 13.735.000 Ft adókülönbözetet állapított meg azzal, hogy a következő időszakra átvihető követelés összege 2.241.000 Ft-ra módosult, megállapítva, hogy bírság alapot eredményező adókülönbözet nem keletkezett, így adóbírságot és késedelmi pótlékot nem szabott ki.
- [4] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2013. június 13. napján kelt határozatával a 4003774601 számú az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] A felperesnél az elsőfokú hatóság továbbá 2011. január-október hónapokra áfa adónemben folytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2013. június 26. napján kelt határozatával a felperest 7.629.000 Ft adókülönbözet, 3.814.000 Ft adóbírság és 1.591.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [6] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2013. október 7. napján kelt határozatával az 5218680451 számú elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [7] Az adóhatóság döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§ a) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdése, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 29.§ (1)-(2) bekezdései, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) bekezdése alapján hozta meg.
- [8] Az adóhatározatokban megállapított tényállás szerint a vizsgált időszakban a felperes 2 db számlát fogadott be a V. Kft.-től (a továbbiakban: számlakibocsátó1.) 3.756.000 Ft adóalap + 939.000 Ft áfa összegben, a számlák szerint E. Hotel belső ajtó beépítési munkáiról.
- [9] Az adózó részére számlákat állított ki a V.2005.Kft. (a továbbiakban: számlakibocsátó2.) is 40.206.423 Ft adóalap +

10.051.905 Ft áfa összegben borovi fenyő fűrészáru beszerzéséről.

- [10] A felperes továbbá az A. Kft. „v.a.” (a továbbiakban: számlakibocsátó3.) számláit is befogadta 43.810.800 Ft adóalap + 10.952.700 Ft áfa összegben informatikai szolgáltatásról.
- [11] A felperes e számlákat adóbevallásaiban szerepeltette és azok áfa tartalmát levonásba helyezte.
- [12] A számlakibocsátó1. nevén belső ajtó beépítési munkákról kiállított számlákkal kapcsolatosan az adóhatóság rögzítette, hogy e bizonylatokban feltüntetett szolgáltatás a fordított adózás hatálya alá tartozik, ennek ellenére a számlák az egyenes adózás szabályai szerint kerültek kiállításra. Minderről a felperes tudomással bírt, ugyanis maga is a fordított adózás szabályainak alkalmazásával számlázta tovább a munkákat a saját megrendelője felé. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az adóhatóság azt állapította meg, hogy a számlakibocsátó1. a munkák elvégzéséhez személyi feltételekkel nem rendelkezett, a munkavégzésben ténylegesen résztvevő személyek létszámát, kilétét, a munka irányítását, a felügyeletet ellátó személyt megállapítani nem lehetett, azt a csatolt okiratok sem igazolták, azaz nem nyert bizonyítást, hogy a számlakibocsátó1. a számlában feltüntetett szolgáltatást teljesítette volna.
- [13] A számlakibocsátó2. borovi fenyő-fűrészáru értékesítéséről kiállított számláira vonatkozóan az adóhatóság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a gazdasági események megvalósulása nem nyert bizonyítást, az áruk eredete, leszállítása nem igazolt, így a gazdasági események a számlák szerinti tartalommal a felek között nem történtek meg.
- [14] A számlakibocsátó3. nevén szoftver fejlesztésről és webtárhely szolgáltatásról kibocsátott számlák vonatkozásában az adóhatóság azt állapította meg, hogy a szolgáltatás tényleges teljesítőjének személye nem volt megállapítható, és nem bizonyított az E. Bt., illetve az E. Kft., mint alvállalkozók teljesítése sem. A licenchasználati engedély értékesítésére a számlakibocsátó3.-nak engedélye nem volt, a licence forgalmazója: a V. Kft. pedig a számlakibocsátó3. részére teljesítést, szállítást nem ismert el.
- [15] A felperes mindhárom alperesi határozat - elsőfokú határozatra is kiterjedő - bíróság általi felülvizsgálatát kezdeményezte, keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérve.
- [16] A számlakibocsátó1. számláira vonatkozóan előadta, hogy a tanúvallomások és a teljesítés igazolás egyértelműen igazolja a gazdasági esemény megvalósítását. A felperesi ügyvezető többször volt kint a munkaterületen és ellenőrizte is a munkavégzést, ifj. V. D.-nek írásbeli meghatalmazása volt a számlakibocsátó1. képviselőjére, eljárása így jogszerű volt.

- [17] A számlakibocsátó². a cégnyilvántartásban szereplő létező adóalany volt, a fenyőárut leszállította hiánytalanul, az ellenértékét a felperes megfizette. E társaság két évvel későbbi törlése, illetve székhelyére vonatkozó valótlan adatai a teljesítéssel nem hozhatók összefüggésbe, azokra ráhatása nincsen. Egy kereskedőcégnak sem raktárral, sem szállítókapa-
citással, sem munkavállalókkal nem kell szükségképpen rendelkeznie ahhoz, hogy egy munkát elvállaljon és teljesítsen.
- [18] A felperes kifejtette, hogy számlakibocsátó³.-at meghatalmazással N. R. jogszerűen képviselte. Az a tény, hogy N. R. autóját feltörték és a társaság iratait eltulajdonították, a gazdasági esemény megtörténtét nem cáfolja meg. A leszállított vállalatirányítási rendszer az adóhatóság megállapítása szerint is kialakításra került és működik. A részegységek különféle mértékű kihasználtságai az adólevonási jog körében nem értékelhetők. Az alperes azon megállapítása pedig, hogy nem a felek között jött létre a gazdasági esemény, kizárólag feltételezéseken alapul.

Az elsőfokú ítélet

- [19] Az elsőfokú bíróság a közigazgatási határozatok felülvizsgálatára irányulóan folyamatban volt három pert egyesítette, majd a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként meghozott jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [20] Indokolásában az irányadó jogszabályok alapján, a rendelkezésére álló bizonyítékok értékelésével azt állapította meg, hogy felperes a per során sem tudta bizonyítani a számlakibocsátó¹. teljesítését, a nyílászárók beépítését a felperes alkalmazottai végezték el. Az a tény, hogy ifj. V. D. és családtagjai a munkákhoz besegítettek, nem cáfolta meg a felperes teljesítését.
- [21] Kifejtette továbbá, hogy a felperes annak ellenére fogadta be az egyenes adózás szabályai szerint kiállított számlákat a számlakibocsátó¹.-tól, hogy tudomással bírt arról, miszerint a szolgáltatás a fordított adózás hatálya alá tartozik (a megrendelője felé maga is a fordított adózás szerint számlázott).
- [22] A hatóság kapcsolódó vizsgálat során feltárta, hogy a vizsgált időszakban bevallási kötelezettségének a számlakibocsátó¹. nem tett eleget, adófizetési kötelezettségét sem teljesítette, a számlák pénzügyi rendezése sem bizonyított hitelt érdemlően, amelynek azért van jelentősége, mert az egyenes adózás szabályai szerint kiállított számlák vonatkozásában így az adó áthárítása nem igazolt.
- [23] A számlakibocsátó¹. vizsgált időszaki ügyvezetőjének a

felperes által állított ellentmondásos nyilatkozatai kapcsán az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ügyvezető csak formálisan látta el a társaság képviseletét, azt ténylegesen ifj. V. D. irányította.

- [24] A meghatalmazással kapcsolatosan az elsőfokú bíróság felperes hivatkozásait nem fogadta el. Kifejtette, hogy a Gt. 29.§ (1)-(2) bekezdései általános jellegű meghatalmazást a társaságban tagsági, illetve munkaviszonnyal nem rendelkező személynek nem tesznek lehetővé, a cég meghatalmazási jogviszonyaira pedig a Gt. és nem a Ptk. rendelkezései az irányadók.
- [25] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a számlakibocsátó1. nevén kiállított számlákról széles körű bizonyítás eredményeként helytállóan döntött az adóhatóság és miután a teljesítést a felperes végezte el, így az ésszerűen elvárható intézkedések vizsgálatára nem volt szükség.
- [26] A számlakibocsátó2. számlái körében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy felperes a perben sem tudta bizonyítani a gazdasági esemény számlák szerinti megvalósulását. Az a tény, hogy az áru leszállításra került, a számlakibocsátó2. számlatartalom szerinti teljesítését nem igazolta. A felperes csak arról tudott nyilatkozni, hogy egy magyarul beszélő szlovák férfi volt a gépjárművezető. A számlakibocsátó2. ügyvezetőjének megkeresett bíróság útján történő meghallgatása nem volt lehetséges, mert a szlovák bíróság a tanúmeghallgatást az ügyvezető fellelhetetlensége miatt nem tudta foganatosítani. Az ügyvezető írásbeli nyilatkozata arról, hogy felperes részére fűrészelt fenyőárut értékesített, a számlákban foglalt konkrét teljesítésre - az általános elismerésen kívül - megfelelő bizonyítékul nem szolgál. A felperes olyan dokumentumokkal, amelyek a számlákban foglalt konkrét gazdasági esemény megtörténtét igazolták volna, vagy a körülményekre vonatkozóan adatot szolgáltatott volna, nem rendelkezett. A részéről kellő körületekintés sem állapítható meg, ugyanis felperes ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy a számlakibocsátó2. ügyvezetőjével telefonon vette fel a kapcsolatot, vele soha nem találkozott, képviseleti jogosultságáról nem győződött meg, a gépkocsivezetőt sem igazoltatta semmilyen formában. 50.000.000 Ft összegű számlát tehát úgy fizette ki, hogy sem a számlaértéket átvevő gépkocsi személyazonosságát, sem a társaság adatait, törvényes képviselőjét semmilyen módon nem ellenőrizte.
- [27] A számlakibocsátó3. vonatkozásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az adóhatóság a gazdasági esemény megvalósultságát nem vitatta, azonban helytállóan állapította meg, hogy nem igazolt a számlakibocsátó3. teljesítése. E cég képviseletében eljáró személy a társaságnak tagja, munkavállalója nem volt, meghatalmazása a Gt. 29.§ (1)-(2) bekezdéseivel ellentétes, ugyanis általános jellegű meghatalmazást a cég számára nem adhatott, amint azt a Kúria a

Kfv.III.35.861/2014/9. számú döntésében is kifejtette. Iratok hiányában a számlakibocsátó3.-mal meglévő kapcsolat nem nyert okirati bizonyítást, a szubalvállalkozók közreműködése nem igazolt, ahogyan a licence engedély felperes részére való értékesítése sem.

- [28] Az elsőfokú bíróság összességében megállapította, hogy az alperes a tényállást feltárta, tisztázta, bizonyította, a három számlakibocsátó vonatkozásában megállapításai bizonyítottak és helytállóak, amelyeket a felperes a perben sem tudott megcáfolni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet és a határozatok hatályon kívül helyezését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az Art. 97.§ (4), (6) bekezdéseiben foglaltakkal ellentétesen a felperesre terhelte a közigazgatási eljárásban a bizonyítási terhet, pedig az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a számlák szerinti gazdasági esemény nem a számlákban feltüntetett eladó és vevő között valósult meg.
- [30] A felperes mindhárom számlakibocsátó vonatkozásában lényegében megismételte és fenntartotta a keresetében és a per során előadottakat, hivatkozva az Áfa tv. 119.§ (2) bekezdése, 127.§ (1) bekezdés a) pontja, 142.§ b) pontja, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 1.§ (1) bekezdése, 219.§-a, 221.§ (1) bekezdése, 284.§ (3) bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:116.§, a Gt. 9.§ (2) bekezdése, 29.§ (2) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp. 3.§ (3) bekezdése rendelkezéseire.
- [31] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [33] A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül [Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262.].
- [34] Az adóhatóság és az elsőfokú bíróság által is alkalmazott Áfa tv. 120.§-ának a) pontja értelmében abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket,

szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított. Az Áfa tv. 127.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120.§ a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla.

- [35] Az Sztv. 15.§-ának (3) bekezdése alapján a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatóknak kell lenniük (a valódiság elve). Az Sztv. 166.§-ának (2) bekezdése értelmében a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.
- [36] A felperesnél három időszakra lefolytatott ellenőrzés során az adóhatóság bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a határozatokban megjelölt, a számlakibocsától., 2., 3. számlái nem hiteles bizonylatok, nem nyert bizonyítást, hogy a számlákon szereplő gazdasági események a valóságban a számlákon szereplő tartalommal és felek között valósultak volna meg.
- [37] Az alperes jogerős érdemi határozatával szembeni jogorvoslat a felperes számára biztosított volt, közigazgatási pert kezdeményezett az adóhatározatok bíróság általi felülvizsgálata iránt.
- [38] A bíróság a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c.) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, és az általa befogadott számlák valós gazdasági esemény hiteles bizonylatai. Míg a közigazgatási eljárásban a fél előadása az Art. 97.§ (5) bekezdése értelmében bizonyíték, addig a perben a Pp. 324.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 166.§ (1) bekezdése alapján nem az, így pernyertessége érdekében állításait a felperes bizonyítani köteles. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyítatlansága okán elutasította.
- [39] A felperes rendkívüli jogorvoslatot kezdeményezett, amíg közigazgatási perben az elsőfokú bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), addig a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül

felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye (Pp. 275.§-ának (1) bekezdése).

- [40] Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban - a felülvizsgálati kérelem és az abban megjelölt, a felperes szerint az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt jogszabályhelyek alapján - a Kúria nem állapított meg.
- [41] Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást, és az eredményeként meghozott alperesi döntést a kereseti kérelem keretei között, a perbeli bizonyítási eljárás eredményeként jogszerűnek minősítette. Itt mutat rá a Kúria, hogy adózónak a jogszabályban előírt bizonylatot, könyvet, nyilvántartást - ideértve a gépi adathordozón rögzített elektronikus adatokat, információkat is - úgy kell kiállítani, illetve vezetni, hogy az az adó alapjának, az adó összegének, a mentességnek, a kedvezménynek, a költségvetési támogatás alapjának és összegének, továbbá ezek megfizetésének, illetve igénybevételének megállapítására, ellenőrzésére alkalmas legyen. A könyveket, nyilvántartásokat pedig úgy kell vezetni, hogy azokból kitűnjék az adott időszakra vonatkozó bevallott adó, illetve támogatás alapja. Az adózó bevallásainak - amely az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségvetési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza - a valósággal egyezőnek kell lenniük (Art. 26.§ (1) bekezdés, 31.§ (1) bekezdés, 44.§ (1)-(2) bekezdések). Az adóhatóság azon kötelezettsége mellett, hogy az Art. 97.§ (4) bekezdése szerint az ellenőrzés során a tényállást köteles tisztázni és bizonyítani, adózónak az iratait és az adózással összefüggő, elektronikus adathordozón tárolt adatait felhívásra az adóhatóság által közzétett formátumban rendelkezésre kell bocsátania, az ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények, egyéb feltételek megismerését biztosítania, az adóhatóság részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadnia kell (Art. 95.§ (3) bekezdés). Az adóhatóság csak és kizárólag a törvényes kötelezettségeinek teljesítését kérte a felperestől, az elsőfokú bíróság sem rótt a felperesre a közigazgatási eljárásban jogszabály által elő nem írt terheket, helytállóan rögzítve ugyanakkor az ítéletében, hogy a perben keresetét a felperesnek kellett bizonyítania.
- [42] Az elsőfokú bíróság ítéletében a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint minden egyes számlakibocsátóra, és azok számláira vonatkozóan rögzítette a tényállást, részletezte az első- és másodfokú közigazgatási szerv eljárását, a lefolytatott

bizonyítási eljárást, a hatóság részéről a bizonyítékok értékelését, a meghozott döntéseket. A pertörténet sorában ismertette a keresetet, az alperes ellenkérelmét. Az elsőfokú bíróság nemcsak megjelölte, hanem ismertette is az általa alkalmazott jogszabályokat, jogi indokolása során a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, külön-külön számlakibocsátónként ütköztette a tényállási elemeket a jogszabályokkal, vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, a meghallgatott tanú vallomását, részletezte a bizonyítási teherviselést, és logikusan megindokolta a - Pp. 164.§-ának (1) bekezdésére alapított - keresetet bizonyítottság hiánya okából elutasító döntését. Rendelkezése és annak indokolása a keresetre teljes körűen kiterjedt [Pp. 213.§ (1) bekezdés], tételesen, részletesen értékelt minden egyes felperesi hivatkozást.

- [43] Jogi álláspontját, amely szerint helytállóan állapította meg az adóhatóság, hogy a számlakibocsátó1., 2., 3. számlái szerinti tartalommal és felek között a gazdasági események nem történtek meg, továbbá megfelelő jogkövetkezményeket is alkalmazott, részletesen, okszerűen, közérthetően kifejtette, az kiegészítésre nem szorul. Helytállóan állapította meg azt is, hogy a jogügyletek alapján egyik fél részéről sem állapítható meg a kellő gondosság. Döntésével a Kúria aggálytalanul egyet értett. A felperes lényegében a bizonyítékok felülvéleményezését kérte, amely a teljes körűen jogszerű ítélet alapján kizárt.
- [44] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [45] *A felperesnek keresetét bizonyítania kell.*

Záró rész

- [46] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.
- [47] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.

, 2016. szeptember 15.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró